

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2394/05
20.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, kao zapisničarem, u upravnom sporu tužilaca mal. AA, BB i VV, koje zastupa zakonski zastupnik GG, koje po punomoćju zastupa AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije br. 580-03-00315/2005-11 od 2.2.2005. godine u predmetu porodične invalidnine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije br. 580-03-00315/2005-11 od 2.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba zakonske zastupnice maloletnih tužioca izjavljena protiv rešenja Grada Niša, Uprave za dečju, socijalnu i primarnu zdravstvenu zaštitu br. 580/1-22-3-6557/04-07 od 5.1.2005. godine, kojim je odbijen zahtev GG i njene maloletne dece, AA, BB i VV za priznavanje prava na porodičnu invalidninu kao porodici palog borca.

U tužbi kojom su osporili zakonitost rešenja tuženog organa tužioci su preko punomoćnika istakli da je pokojnom PP ratni raspored shodno odredbama Zakona o odbrani određen zbog specifičnosti posla u RJ PTT Prištine, radi obezbeđenja veza za pretpostavljene komande i počinjene jedinice. Po proglašenju ratnog stanja sada pokojni Radovan se javio na svoj ratni raspored i kao takav, a ne kao radnik RJ PTT, je izvršavao svoje ratne obaveze u jedinici. Na tom radnom mestu je i poginuo dana 7.4.1999. godine. Iz ovoga proizlazi da je PP vršio vojnu dužnost u RJ PTT. Pored toga, prvostepeni organ je u toku postupka pribavio novi dokaz, potvrdu Vojnog odseka DD br. 195-125/1 od 3.12.2004. godine, sa kojim dokazom tužilje nisu upoznate pa je samim tim došlo do povrede člana 8. i 9. ZUP-a. Sa svih ovih razloga predložio je da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri navodima iz osporenog rešenja sa predlogom da sud tužbu odbije.

Pošto je ocenio navode tužbe, odgovor na tužbu kao i celokupne spise ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju prvostepenog i osporenog rešenja upravni organi su na osnovu potvrde Komande vojnog odseka DD int.br. 195-125/1 od 13.12.2004. godine, utvrdili da pokojni PP nije bio mobilisan u ratnoj jedinici niti je poginuo kao pripadnik Vojske Jugoslavije. Pošto imenovani nije izgubio život pod okolnostima utvrđenim članom 2. i 3. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca ("Službeni list SRJ", br. 24/98), tj. u oružanoj akciji ili u vezi sa istom ne može se smatrati palim borcem kako je to definisano članom 13. Zakona. Zbog toga je neosnovan zahtev supruge i maloletne dece PP koji su tražili priznavanje prava na porodičnu invalidninu kao porodica palog borca.

Članom 2. i 3. citiranog Zakona regulisano je koja lica se mogu smatrati borcem odnosno ratnim vojnim invalidom, i oba člana za priznavanje ovog svojstva kao uslov predviđaju vršenje vojnih dužnosti. Članom 13. Zakona su regulisana prava porodice poginulog borca uz ispunjenje uslova iz člana 2. i 3. istog Zakona.

Kako se iz potvrde Vojnog odseka DD vidi da ona nema tačne podatke o tome pod kojim okolnostima je PP poginuo, a nesporno je da je on imao ratni raspored u RJ PTT Priština kao i da je u ovu radnu jedinicu raspoređen pošto je proglašeno ratno stanje, po oceni Vrhovnog suda Srbije za sada nije sa sigurnošću utvrđeno da PP nije poginuo pod okolnostima predviđenim članom 2. i 3. Zakona, odnosno da mu se ne može priznati svojstvo ratnog vojnog invalida pa samim tim i njegovoj porodici sva ona prava koja pripadaju porodicama ratnih vojnih invalida. Zbog toga sud nalazi da tužioci osnovano u tužbi ukazuju da osporenim rešenjem činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno i da je zakon povređen na njihovu štetu. Zbog toga je sud tužbu uvažio, odlučivši kao u dispozitivu presude, a primenom člana 38. stav 2. i člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku je tuženi organ dužan da na nesumnjiv način utvrdi okolnosti pod kojima je PP poginuo, kao i da li je to bilo u vršenju vojnih dužnosti. U zavisnosti od tih činjenica, upravni organi su dužni da cene da li je bilo mesta primeni člana 3, 2. i 13. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca, odnosno da li tužiocima pripada traženo pravo.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 20.10.2005. godine, U. br. 2394/05

Zapisničar Predsednik veća

Vesna Danilović, s.r. sudija,

Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

zž